Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

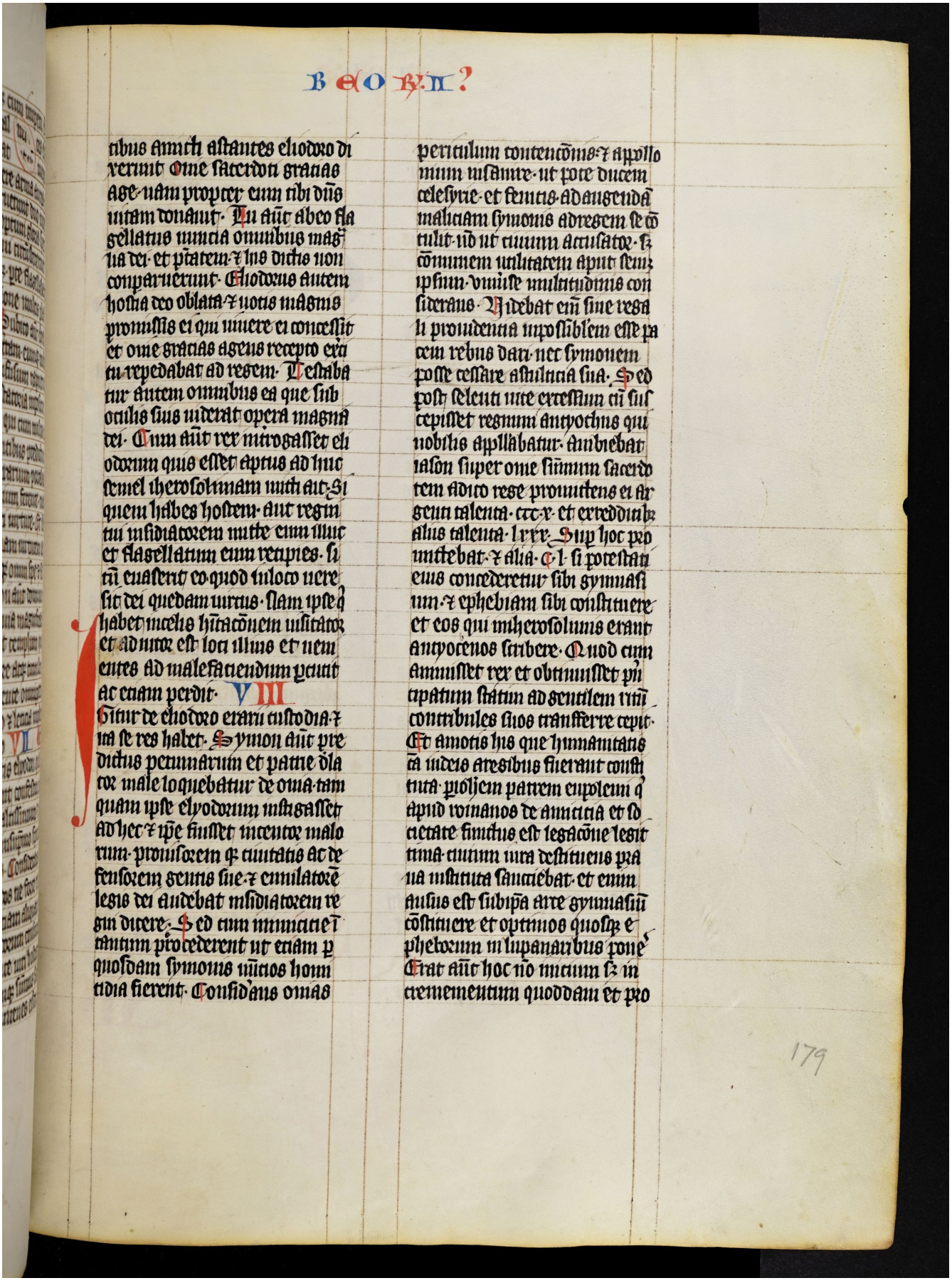

nbus amici astantes eliodoro di
xerunt ome sacerdoti gratias
age uam propter eum sibi dns
uitam donauit. Tu aũt abeo fla
gellatus nuncia omnibus mag̃
lia dei. et pl̃atem. ⁊ hs dictis non
comparuerunt. Eliodorus autem
hostia deo oblata. ⁊ uotis magnis
promissis ei qui uitam ei concessit
et ome gratias agens recepto ea
tu repedabat ad regem. Vidaba
tur autem omnibus ea que sub
oculis suis uiderat opera magna
dei. Cum aũt rex interrogasset eli
odorum quis esset aptus ad hoc
semel iherosolimam mittendus
quem habes hostem. aut regni
tui insidiatorem mitte eum illuc
et flagellatum eum recipies. si
tñ euaserit eo quod uiuloco uere
sit dei quedam uirtus. Nam ipse q̃
habet celis hitacionem uisitator
et adiutor est loci illius et ne
mentes ad malefaciendum uenit
ac etiam perdit. VIII

Igitur de eliodoro etam custodia. ⁊
ma se res habet. Symon aũt pre
dictus pecuniarum et patrie ̄ la
tor male loquebatur de oniā. tam
quam ipse eliodorum inuasisset
ad hec. ⁊ ipe finxisset incentor mala
rum. prouisorem q̃ cuitatis ac de
fensorem gentis sue. ⁊ emulatorẽ
legis dei audebat insidiatorem re
gni dicere. Sed cum minuatur
tantum procederent ut etiam p
quosdam symonis uinos homi
cidia fierent. Considans omnes
periculum contencõnis. ⁊ appollo
nium misarne. ut pote ducem
celesyrie. et fenicis. ad augenda
malitiam symonis adrexem se cõ
tulit. nõ ut eorum accusator. sz
cõmunem utilitatem aput regem
ipsum. omnibus multitudinis con
sideratis. Videbat enim sine regia
li prouidentia impossibilem esse pa
cem rebus dari. nec symonem
posse cessare a stultitia sua. Sed
post seleuci uite excessum cum sus
cepisset regnum antyochus qui
nobilis appellabatur. ambiebat
iason sumus sacerdo
tem adito rege promittens ei ar
genti talenta. ccc. x. et ex reddituũ
alius talenta. lxxx. Super hoc pro
mittebat. ⁊ alia. cl. si potestatem
eius concederetur sibi gymnasi
um. ⁊ ephebiam sibi constituere
et eos qui in hierosolimis erant
antyocenos scribere. Quod cum
annuisset rex et obtinuisset pri
matum status ad gentilem ritũ
contribules suos transferre cepit.
Et amotis his que humanitatis
cã iudeis exhibus fuerant consti
tuta. proiecit patrem eupolem q̃
apud romanos de amicitia et so
cietate fimchus est legacõne legis
tima. eorum iura destituens pra
ua instituta sanciebat. et enim
audacius est sibi pã arte gymnasiũ
cõstituere et optimos quosq̃ e
phebeorum in lupanaribus pone
rat. Erat aũt hoc nõ mediocre. sz in
crementum quoddam et pro